

4-11 Ιανουαρίου 2009
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Δια πίστewς...

(Εβραίου 11)

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

Δια πίστewς...

(Εβραίους 11)

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ χρειάζεται άνδρες και γυναίκες πίστης όσο ποτέ πριν!

Ας προσευκηθούμε στο Θεό να μας δώσει τη δύναμη να ζήσουμε με πίστη και να αυξηθούμε στη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στη νέα χρονιά.

Μακάρι ο Κύριος να δυναμώσει την ενότητά των πιστών, καθώς προσευχόμαστε μαζί αυτές τις μέρες. Η εβδομάδα αυτή των κοινών συμπροσευχών, στην αρχή κάθε νέου χρόνου, είναι μια ευλογημένη συνήθεια, εδώ και 150 περίπου χρόνια, που συμβάλλει στην παγκόσμια αδελφότητά μας. Τονίζει την ενότητά μας ως σώμα Χριστού και μας δίνει το μοναδικό προνόμιο να φέρουμε τα αιτήματά μας στο θρόνο της χάρης Του.

Θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη όλων μας στον Αυστριακό Ευαγγελικό Σύνδεσμο που προετοίμασε το υλικό του προγράμματος της χρονιάς αυτής. Βέβαια, ο κάθε εθνικός ευαγγελικός σύνδεσμος έχει τη δυνατότητα να το προσαρμόσει σύμφωνα με τις δικές του ανάγκες.

Εύχομαι, το ταξίδι-μελέτη μας, που θα έχουμε όλοι μαζί στο 11ο κεφάλαιο της προς Εβραίους επιστολής να σταθεί ιδιαίτερη ευλογία και έμπνευση, καθώς αρχίζουμε την καινούρια χρονιά.

Gordon Showell-Rogers

Γενικός Γραμματέας του Ευρωπαϊκού
Ευαγγελικού Συνδέσμου

Κυριακή 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

...κατανοούμε τον κόσμο και τη ζωή

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίους 11:1-3, Α΄ Κορινθίους 2:10-16

ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ «ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ» ΚΑΤΙ, γιατί δεν ξέρουμε τι άλλο καλύτερο να κάνουμε ή γιατί η ψευδαίσθηση που δημιουργεί μάς βοηθάει (Καρλ Μαρξ: «το όπιο του λαού»), ή γιατί είναι ευκολότερο να κρατηθούμε από ένα καλάμι παρά από το τίποτα.

Οι άνθρωποι όμως της Βίβλου βίωναν την πίστη τους ως μια βεβαιότητα, την οποία δε χρειάζονταν να την παραγάγουν οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Η πίστη τους ήταν μια πεποίθηση που ο Θεός τούς είχε δώσει. Δεν είχαν άλλες αποδείξεις για την πίστη τους και δε χρειάζονταν καμιά. Ο Θεός δεν ήταν απλώς το «Αντικείμενο» της πίστης τους, αλλά μάλλον το πρόσωπο που τους συναντούσε ως «ο Αρχηγός και Τελειωτής της πίστης τους» (Εβραίους 12:2). Τον βίωναν ως τον Έναν από τον οποίο προερχόταν η πίστη τους και ο Οποίος συντηρούσε την πίστη τους. Τους ήταν φυσικό να πιστεύουν σ' Αυτόν, ή ακόμα καλύτερα, να Τον πιστεύουν.

Έτσι, η Καινή Διαθήκη δε διδάσκει απλώς ότι ο Θεός μάς αποκαλύπτεται τόσο στη φύση όσο και στη συνειδήσή μας (Ρωμαίους 1:19-21), αλλά επίσης ότι συναντώντας τον Ιησού Χριστό μάς πλημμυρίζει τόσο πολύ η αγάπη Του, ώστε πίστη και εμπιστοσύνη στο πρόσωπό Του γεννιούνται μέσα μας (Ιωάννης 1:9-12, κ.ά.). Αυτή η σχέση, που ο Θεός επιτρέπει να έχουμε, μας δίνει μια εντελώς καινούργια κατανόηση του κόσμου και της ζωής μας. Αναγνωρίζουμε τον κόσμο και την ίδια την ύπαρξή μας ως ένα δικό Του δώρο, το οποίο μας

οδηγεί πίσω σ' Αυτόν. Η κοινωνία μας με το Θεό μάς ελευθερώνει αφενός από τη σκλαβιά των υλικών πραγμάτων και αφετέρου μας κάνει με υπευθυνότητα να «χρησιμοποιούμε» για τη δόξα Του τον κόσμο που Εκείνος δημιούργησε (Γένεση 2:15).

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Δοξάζουμε τον Πατέρα Θεό ως το Δημιουργό και την πηγή κάθε αγαθού δωρήματος.
- Δοξάζουμε τον Ιησού Χριστό ως τον Αρχηγό και Τελειωτή της πίστης μας.
- Ευχαριστούμε τον Κύριο γιατί η είσοδος του Πνεύματός Του στη ζωή μας οδηγεί σε μια καινούρια κατανόηση του κόσμου και της ζωής.
- Τον ευχαριστούμε για το δώρο της πίστης, τη βεβαιότητα της σωτηρίας, και τη μέχρι τέλους αγάπη Του.

Δέηση

- Για την εκπαίδευση στην πατρίδα μας. Για τους δασκάλους και την παραγωγή υλικού Κυριακών Σχολείων.
- Για τη θεολογική εκπαίδευση και την προετοιμασία νέων ανθρώπων για το έργο του Ευαγγελίου ιδιαίτερα για την Ελληνική Βιβλική Σχολή και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει λόγω της νέας νομοθεσίας για την ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- Για την υπεύθυνη διαχείριση και προστασία της φύσης. Το περιβάλλον είναι το σπίτι όλων μας.

Δευτέρα 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

...μπορούμε να ευαρεστήσουμε το Θεό;

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίους 11:4-6, Ρωμαίους 3:21-28

ΚΑΘΩΣ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ την ιστορία των Κάιν και Άβελ στη Γένεση κεφάλαιο 4, διερωτώμαστε γιατί ο Θεός δέχτηκε την προσφορά του Άβελ και απέρριψε εκείνη του Κάιν. Οποιοδήποτε κι αν ήταν το νόημα των θυσιών εκείνη την εποχή, η προς Εβραίους επιστολή κατευθύνει την προσοχή μας προς ένα σημείο: «δια πίστεως». Με άλλα λόγια, ακόμα και η «σωστή» θυσία δεν πετυχαίνει το στόχο της, αν η καρδιά είναι αδιάφορη προς το Θεό. Δεν μπορούμε να εντυπωσιάσουμε το Θεό με τίποτα καλό που κάνουμε, αλλά μπορούμε ν' ανοίξουμε την καρδιά μας σ' Αυτόν και να μπούμε σε μια σχέση εμπιστοσύνης μαζί Του. Κάνοντάς το αυτό, ο Άβελ πολύ πριν από τον Αβραάμ (Γένεση 15:6) αναγνωρίστηκε ως «δίκαιος». Ο δε Ενώχ είχε ευαρεστήσει το Θεό (Εβραίους 11:5). Αν εμείς, όπως ο Ενώχ, θέλουμε να μάθουμε πώς να ζούμε με το Θεό (Γένεση 5:21-24), τότε ο μόνος τρόπος είναι «διά πίστεως» -με το να εμπιστευτούμε τον εαυτό μας σ' Εκείνον. Η πίστη, η εμπιστοσύνη του Ενώχ έδωσε χαρά και ικανοποίηση στην καρδιά του Κυρίου.

Την ίδια αρχή βρίσκουμε και στη διδασκαλία του Ιησού Χριστού. Πολύ πριν ο Παύλος εξηγήσει τη σημασία της πίστης ως το θεμέλιο της ζωής ενός ανθρώπου με το Θεό, ο ίδιος ο Κύριος επανειλημμένα αναγνώρισε και τίμησε την πίστη εκείνων οι οποίοι Τον πλησίασαν (Ματθαίος 8:10-11) και, αντίθετα, στενοχωρήθηκε με την ολιγοπιστία ή την απιστία τόσο αυτών που βρέθηκαν κοντά Του (μαθητές, Ματθαίος 8:26), όσο και εκείνων που βρέθηκαν μακριά Του (Ματθαίος 13:58).

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Για το δώρο της δικαίωσης μέσω της πίστης.
- Για τη δυνατότητα που μας έχει Εκείνος δώσει ώστε με την καθημερινή ζωή μας (των σκέψεων, αισθημάτων, λόγων και πράξεων) να δίνουμε ικανοποίηση και χαρά στην καρδιά του ουράνιου Πατέρα μας).

Δέηση

- Να έχουμε άγρυπνο το βλέμμα μας πάνω στη ζωή μας. Προσευχή για τους ηγέτες της χώρας μας.
- Η πίστη μας να επηρεάζει πρακτικά και ορατά τη ζωή μας στις λεπτομέρειές της. Προσευχόμαστε για τις διακονίες ελέους σε άτομα που στερούνται, αστέγους και εξαρτημένους.
- Να γίνει πιο ορατή η ενότητα των χριστιανών.

Τρίτη 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

...ζούμε με θάρρος

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίους 11:7-8, Λουκάς 5:1-8

ΗΡΩΕΣ ΠΙΣΤΗΣ: ο Νώε ναυπηγεί ένα τεράστιο πλοίο στη στεριά, και ο Αβραάμ ξεκινάει σ' ένα ταξίδι για μια άγνωστη χώρα... Δεν μπορούμε παρά να θυμηθούμε την έκκληση των μαθητών του Χριστού: «Κύριε, αύξησέ μας την πίστη».

Προτού απογοητευτούμε από τη δική μας μικρή πίστη, καλό είναι να σκεφτούμε ότι το επίτευγμα του Νώε και του Αβραάμ δεν ήταν αποτέλεσμα τού ότι κατόρθωσαν να ωθήσουν τον εαυτό τους ψηλά σε μεγάλα πράγματα δια πίστε-

ως. Στην πραγματικότητα, αρχικά δεν έκαναν τίποτα πέρα από την καθημερινή ευσεβή ζωή τους, μέχρι που ο Θεός τούς μίλησε και τους προσκάλεσε να κάνουν εκείνο για το οποίο τους θαυμάζουμε. Το πώς αντέδρασαν στην πρόσκλησή Του είναι εκείνο που μας ενδιαφέρει. Άραγε, αδιαφόρησαν για τη φωνή του Θεού, λέγοντας ότι ήταν αποκύημα της φαντασίας τους, και έμειναν τελικά «λογικά» προσηλωμένοι στην καθημερινή ρουτίνα τους; Ή, διακινδύνευσαν θέτοντας την πρόσκληση του Θεού σε πράξη; Ακριβώς επειδή αυτό έκαναν, έγιναν παραδείγματα πίστης: μιας πίστης που μπορεί ν' ακούσει τη φωνή του Θεού και να υπακούσει.

Τι σημαίνει αυτό για μας; Δε χρειάζεται ν' αναγκάσουμε τον εαυτό μας να «πιστεύει» μεγάλα ή απίθανα πράγματα. Μάλλον χρειάζεται να έχουμε τη διάθεση ν' ακούσουμε τη φωνή του Θεού και να υπακούσουμε, ώστε και σε μας ν' αναθέτει Εκείνος την εκτέλεση συγκεκριμένων έργων. Έχουμε ανάγκη να αναπτύξουμε μια ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη στον Κύριο που να μεταφράζεται σε υπακοή είτε για κάτι «μεγάλο» είτε για κάτι «μικρό» (Φιλιππισίους 2:13-14), και να μας διακατέχει το πνεύμα και η διάθεση του προφήτη Ησαΐα: «Ιδού εγώ, απόστειλόν με» (Ησαΐας 6:8).

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Για το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου.
- Για το γεγονός ότι ο Θεός γράφει ιστορία χρησιμοποιώντας ταπεινούς και απλούς πιστούς ανθρώπους.

Δέηση

- Ν' ακούμε τη φωνή του Θεού στη ζωή μας με αποφασιστικότητα, θάρρος, αυταπάρνηση και υπακοή.
- Να είμαστε τέτοιοι, ώστε ο Θεός να μπορεί να μας χρησιμοποιήσει για την εκπλήρωση των σχεδίων Του. Προσευχόμαστε για τις ιεραποστολικές προσπάθειες σε διάφορες όμορες και μακρινές χώρες.
- Να πραγματοποιείται πνευματική ανανέωση των εκκλησιών μας.
- Να ευλογήσει ο Κύριος κάθε ευαγγελιστική προσπάθεια και τη μαρτυρία των πιστών σε προσωπικό επίπεδο, αλλά και μέσα από το ραδιόφωνο, τα έντυπα και τις εκδόσεις.
- Προσευχόμαστε για τα χριστιανικά βιβλιοπωλεία σ' όλη την Ελλάδα.

Τετάρτη 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

...το αδύνατο γίνεται δυνατό

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίους 11:11-12, Ιωάννης 20:24-29

ΠΩΣ ΑΡΑΓΕ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ, όταν ο Θεός διασκελίζει το κατώφλι της ζωής του και τον ευλογεί ξαφνικά με μια ανέλπιστα και θαυμαστή ευλογία; Στο περιστατικό που αφηγείται η Γένεση 18:10-15, το πρόσωπο της Σάρας δε φωτίζεται από την ξαφνική χαρά για την εκπλήρωση μιας παλιάς επιθυμίας της για ένα παιδί, αλλά μάλλον συσπάται από ένα μείγμα έκπληξης, απορίας και δυσπιστίας υπό το φως του αληθινά ασυνήθιστου: ότι μια υπερήλικη γυναίκα θα γινόταν μητέρα από τον υπερήλικα άνδρα της. Είναι παρήγορο ότι ακόμα και οι μεγαλύτεροι ήρωες της πίστης δεν ήταν ένα είδος πνευματικών ρομπότ που αντιδρούσαν σαν μηχανές όταν ο Θεός τούς μιλούσε. Ήταν άνθρωποι με σάρκα και οστά «ομοιοπαθείς με ημάς», που δε δίσταζαν να διατυπώσουν τα ερωτήματά τους, τις αμφιβολίες τους και τις επιφυλάξεις τους, καθώς έρχονταν αντιμέτωποι με το θέλημα του Θεού. Όταν οι σκέψεις του Θεού δεν είναι σαν τις δικές μας σκέψεις (Ησαΐας 55:8-9), αυτό παρουσιάζει τη δυσκολία ότι δεν ταιριάζουν εύκολα στη δική μας ανθρώπινη εμπειρία και γνώση. Στην πραγματικότητα, οι δρόμοι Του αναστατώνουν τα σχέδιά μας και εισάγουν στη ζωή μας κάτι ενοχλητικά καινούριο. Σ' αυτές τις περιστάσεις, το παλιό κρασί (δηλαδή το γνωστό και οικείο) μας φαίνεται συχνά προτιμότερο από το νέο (Λουκάς 5:39).

Όταν όλα έχουν αισίως τελειώσει, χαιρόμαστε γι' αυτό που ο Θεός έκανε. Στην αρχή όμως ίσως μειδιούμε συγκαταβατικά όπως η Σάρα ή εκφράζουμε τη δυσπιστία μας όπως ο Θωμάς (Ιωάννης 20:24-25). Ευτυχώς ο Κύριος έχει μεγάλη υπομονή μαζί μας. Μας περιμένει να καταλάβουμε. Μας δίνει χρόνο να γευτούμε το καινούριο κρασί που μας προσφέρει.

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Ρίχνουμε το βλέμμα μας πίσω και δοξάζουμε το Θεό για τις επεμβάσεις Του και για τα χνάρια που άφησε η χάρη Του περνώντας από τη ζωή μας.
- Ο Θεός δεν απαρνείται και δεν αποδιώχνει όσους αμφιβάλλουν ή δυσπιστούν.
- Η δική μας αδυναμία δεν εξουδετερώνει τα σχέδια του Θεού. Τον ευχαριστούμε για την καλοσύνη Του και την υπομονή Του.

Δέηση

- Ο Θεός να μας οδηγήσει από την ομίχλη της δυσπιστίας στο θάμβος της ύπαρξής Του.
- Να φερόμαστε με καλοσύνη, κατανόηση και έλεος προς όλους. Προσευχόμαστε για τις διακονίες ανάμεσα στους ξένους και πρόσφυγες.
- Να οδηγήσει ο Θεός την ανθρωπότητα να βρει διεξόδους στα σημερινά αδιέξοδά της.

Πέμπτη 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

...αντιμετωπίζουμε τις κρίσεις της ζωής

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίουσ 11:17-19, 11:35-40

ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΘΕΟ και αποκτούμε μια ζωντανή σχέση μαζί Του. Με την πίστη επίσης γινόμαστε συνεργάτες του Θεού στην εκπλήρωση των σχεδίων Του. Αυτά από μόνα τους θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη σκέψη ότι ο πιστός απολαμβάνει κάποια «πλεονεκτήματα» εξαιτίας της πίστης του. Σήμε-

ρα συναντούμε τον Αβραάμ στην τρομερότερη κρίση της ζωής του: να θυσιάσει το παιδί του. Πώς ήταν δυνατόν ο Θεός να ζητήσει κάτι τέτοιο; Είναι παρήγορο ότι ο Θεός της Βίβλου δε θα μπορούσε ποτέ να σκεφτεί ένα τέτοιο απάνθρωπο πράγμα, σε αντίθεση με τις ειδωλολατρικές πρακτικές της εποχής, εναντίον των οποίων ο Θεός συνεχώς και με έντονο τρόπο τις καταδικάζει (Ιερεμίας 7:30-31). Τότε, γιατί αυτός ο «πειρασμός»;

Αυτό που σήμερα μοιάζει αδιανόητο πρέπει να τοποθετηθεί κάτω από το φως εκείνης της εποχής, στην οποία οι ειδωλολατρικοί λαοί θυσίαζαν τα πάντα στα είδωλα. Εδώ, έχουμε ένα «σημείο» ότι ο Θεός της Βίβλου, που είναι Θεός αγάπης, δεν οδηγεί στο θάνατο, αλλά στη ζωή. Τα μάτια όλων όσοι περιστοιχίζουν τον Αβραάμ θα πρέπει να ανοίχτηκαν στον αληθινό χαρακτήρα του Θεού, που θέλει τη ζωή όχι το θάνατο. Και στον κόσμο, σύμφωνα με την επιστολή προς Εβραίους δόθηκε ένα «σημείο» της ανάστασης των νεκρών που μια μέρα θα πραγματοποιηθεί δια του Ιησού Χριστού.

Μ' αυτήν την ελπίδα δεν υπάρχουν απέλπιδες καταστάσεις στη ζωή. «Ο Θεός που κρατάει τις υποσχέσεις του δε θα επιτρέψει σε κανέναν πειρασμό να ξεπεράσει τις δυνάμεις σας, αλλά, όταν έρθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και τη διέξοδο, ώστε να μπορείτε να τον αντέξετε» (Α' Κορινθίους 10:13). Η πίστη και η αφοσίωση στο Θεό της Βίβλου δε σημαίνει απώλεια ζωής (ζωής «προνομιών»), αλλά μάλλον σημαίνει απόλαυση της αληθινής ζωής: αιώνια ζωή μέσα στη δόξα και την αγάπη του Θεού.

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Ο Θεός εκπληρώνει τις υποσχέσεις Του.
- Ο Θεός ζητάει πολλά από μας, αλλά ποτέ δεν περιμένει περισσότερα απ' όσα μπορούμε να σκώσουμε.
- Ο Θεός είναι Θεός ζωής.

Δέηση

- Για πιστότητα, αφιέρωση, υπακοή. Προσευχόμαστε για την ηγεσία των εκκλησιών μας, τους ποιμένες, πρεσβυτέρους και διακόνους, καθώς και τις οικογένειές τους.
- Για ανθρώπους που υφίστανται σκληρές δοκιμασίες. Προσευχόμαστε για τους αρρώστους και για τη διακονία στην Κλινική «Άγιος Λουκάς».
- Για διωκόμενους χριστιανούς. Ο Κύριος να δίνει υπομονή και δύναμη.

...γινόμαστε ευλογία στα παιδιά μας

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίους 11:20-23, Ψαλμός 78:1-8

ΓΙΑ ΕΛΠΙΔΑ ΜΙΛΗΣΑΜΕ ΧΘΕΣ. Για τη Βιβλική ελπίδα που, αντίθετα με μια ευρέως διαδεδομένη αντίληψη βιώνεται «εν τω κόσμω». Αυτή η ελπίδα ελευθερώνει τους ανθρώπους από το φόβο του θανάτου (Εβραίους 2:14-15) σε μια εντελώς καινούρια ύπαρξη στο εδώ και τώρα. Παράδοξο φαίνεται κι όμως είναι αυτή η βεβαιότητα για την αιώνια ζωή που μας ικανώνει να διαπλάσουμε τη ζωή και να τη γεμίσουμε με ελπίδα, που εκτείνεται πέρ' από εμάς και αγγίζει τις επόμενες γενιές: «Τον Κύριο όποιος σέβεται έχει ισχυρή ελπίδα και τα παιδιά του βρίσκουνε σ' Αυτόν καταφυγή» (Παροιμίες 14:26).

Όσοι αγαπούμε τον Κύριο δεν πρέπει να παραπονούμαστε για τον κόσμο μας που «συνεχώς χειροτερεύει», καθώς «κάθε πέρσι και καλύτερα» (ιστορικά, κάτι τέτοιο είναι και ανόητο, γιατί πολλά πράγματα στη ζωή έχουν βελτιωθεί και συνεχίζουν να βελτιώνονται). Δεν καταλαβαίνουμε ότι η μεμψιμοιρία σκοτεινιάζει των παιδιών μας τους ορίζοντες; Δε ζούμε με ψευδαισθήσεις: η ελπίδα μας για το αύριο και τις δυνατότητες της ζωής δεν προέρχονται από την πρόοδο της κοινωνίας. Μάλλον έχουμε τα μάτια μας στραμμένα στο Θεό που έδωσε στη ζωή μας χάρη και νόημα. Αυτός ο Θεός ευχόμαστε να είναι ο ίδιος στη ζωή των παιδιών μας.

Έτσι, είναι ανάγκη να υποστηρίζουμε στο περιβάλλον μας μια ατμόσφαιρα ευλογίας και αποδοχής. Να προσευχόμαστε με πίστη για τα παιδιά μας και για τα δικά τους τα παιδιά. Να τους ενθαρρύνουμε να εμπιστευτούν το Θεό μας. Το Θεό που μπορεί να τους ευλογήσει, να τους οδηγήσει και να τους κρατήσει ασφαλείς μέχρι το τέλος του ταξιδιού.

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Δοξάζουμε το Θεό για την πιστότητα, την αξιοπιστία και το αναλλοίωτο της ύπαρξής Του.
- Ο Θεός είναι παρών σε κάθε περίοδο της ιστορίας.
- Ο Θεός θέλει να είναι ευλογημένη κάθε καινούρια γενιά.
- Ο Θεός είναι η αληθινή πηγή της ασφάλειας.

Δέηση

- Για την επόμενη γενιά: παιδιά, νέους. Προσευχόμαστε για διακονίες ανάμεσα στα παιδιά, εφήβους και τα κατασκηνωτικά προγράμματα των εκκλησιών μας.
- Για ευσεβή αξιομίμπητα παραδείγματα: μητέρες και πατέρες. Προσευχή για τις διακονίες ανάμεσα στα ζευγάρια και την οικογένεια.
- Για να ζούμε ως τέκνα φωτός. Οι εκκλησίες και οι κοινότητές μας να είναι πνευματικές οάσεις.

Σάββατο 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

...να ζούμε με συνέπεια

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίους 11:24-28, Ρωμαίους 12:1-2

ΧΘΕΣ ΕΙΔΑΜΕ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΓΟΝΕΙΣ να γίνονται ευλογία στα παιδιά τους. Σήμερα το κείμενο, που έχουμε μπροστά μας από την προς Εβραίους 11:24-28, μας προσφέρει ένα χειροπιαστό και πρακτικό παράδειγμα. Βλέπουμε έναν άντρα,

το Μωυσή, ο οποίος είχε βίαια απομακρυνθεί απ' το σπιτικό των γονιών του σε μικρή ηλικία και είχε μεγαλώσει σ' ένα εντελώς ξένο περιβάλλον. Άραγε, ένα τέτοιο πρόσωπο χάνει την αίσθηση του προσανατολισμού; Όχι! Μάλλον αναγνωρίζει τη χτυπητή αντίθεση μεταξύ των εξωτερικών πολυτελών ανέσεων του ειδωλολατρικού του περιβάλλοντος και των αναμνήσεων από το περιβάλλον της πνευματικής δυνάμεως της παιδικής του ηλικίας.

Θα το θεωρούσαμε φυσικό ένα πρόσωπο που έτυχε να γίνει μέλος της βασιλικής οικογένειας ν' αρπάξει κάθε ευκαιρία για κοινωνική αναρρίχηση και για χλιδάτη ζωή που του προσφέρονται. Στην πραγματικότητα, όμως, αυτός ο άνθρωπος, για του οποίου την «τύχη» τόσο τον ζηλεύουν, κατανοεί πόσο κούφιο είναι το περιβάλλον της αίγλης και της χλιδής στο οποίο ζει. Δε βρίσκει εδώ ζωή. Ζωή αληθινή και με νόημα βρίσκει στην κλίση του λαού του: ενός λαού που κλήθηκε να είναι σε κοινωνία με το Θεό από τις μέρες του Αβραάμ. Το ν' ανήκει σ' αυτόν το λαό και να συμμετέχει στις υποσχέσεις του Θεού γίνεται ο λόγος για τον οποίο αξίζει να ζει και η κινητήρια δύναμη ολόκληρης της ζωής του μέχρις ότου ο δρόμος που διάλεξε τους οδηγήσει στην ελευθερία.

Ο Μωυσής δεν επέτρεψε στον εαυτό του να δαλεαστεί από τις δυνατότητες του άμεσου περιβάλλοντος της ζωής του. Αντίθετα, οι αναμνήσεις από το σπιτικό των γονιών του και από την πίστη τους στον αληθινό Θεό τον βοήθησαν να βρει το δρόμο του πίσω στις ρίζες του. Και ο Θεός τον ευλόγησε. Ο σεβασμός του προς το Θεό τον απελευθέρωσε από το φόβο των ανθρώπων και την εξάρτησή του από πρόσωπα των οποίων η αποδοχή και η εύνοια δεν φέρνουν ζωή. Βρήκε το αληθινό σπίτι του: της πνευματικής ρίζες του, από τις οποίες πηγάζει η αληθινή δύναμη της ζωής.

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Για τα σχέδια του Θεού και την παντοδυναμία Του.
- Για την αγάπη του Θεού για τον κόσμο.
- Για τις πιστές οικογένειες μέσα στις οποίες χτίζεται η πίστη κάθε νέας γενιάς.

Δέηση

- Για σοφία και ορθή κρίση να μπορούμε να αποφασίζουμε σωστά και να κάνουμε ορθές επιλογές. Προσευχόμαστε για διακονίες ανάμεσα σε νέους και φοιτητές.
- Προσευχόμαστε για τη διακονία στους ηλικιωμένους μας και ιδιαίτερα για το ίδρυμα της Λωΐδας στην Αθήνα και ο Καλός Σαμαρείτης στην Κατερίνη.

- Για τις οικογένειές μας, να είναι φυτώρια και ορμητήρια για κάθε τι καλό και ωραίο. Προσευχόμαστε για τις προσκλήσεις που αντιμετωπίζει η εργαζόμενη χριστιανή μητέρα.

Κυριακή 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2009

...ατενίζουμε το μέλλων

Βιβλικό ανάγνωσμα:

Εβραίους 11:30-31, 12:1-3

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΩ από τον Ιησού του Ναυή δεν είναι ένα απλό θέμα. Μεροληπτεί ο Θεός; Πρέπει ο ένας αυθαίρετα να πέσει, ώστε ο άλλος να αποκτήσει δική του χώρα; Μια ματιά στη Γένεση 15:16 μάς βοηθάει να δούμε το θέμα υπό μια ευρύτερη και βαθύτερη προοπτική. Στις μέρες του Αβραάμ το ποτήρι της αμαρτίας των Αμορραίων δεν είχε ακόμα ξεχειλίσει. Τώρα όμως στις μέρες του Ιησού του Ναυή ξεχείλισε πια. Και έπεσε επάνω τους η κρίση του Θεού, όπως ακριβώς ύστερα από αιώνες, το 586 π.Χ., θα έπεφτε πάνω στον ίδιο το λαό του Θεού όταν και το δικό του ποτήρι της αποστασίας και αμαρτίας θα είχε ξεχειλίσει. Ο Θεός, όμως, δε θέλει ο αμαρτωλός να πεθάνει, αλλά να μετανοήσει και να ζήσει (Ησαΐας 18:31-32). Το παράδειγμα της Ραάβ δείχνει ότι ακόμα και σε χώρο όπου ήδη έχει αρχίσει να εκδηλώνεται η κρίση του Θεού, υπάρχει ακόμα η δυνατότητα της μετάνοιας και της σωτηρίας. Ο Ιησούς κάποτε είπε ότι οι πόρνες είναι ευκολότερο να μπουν στη Βασιλεία του Θεού παρά οι αυτοδικαιούμενοι θρησκευόμενοι (Ματθαίος 21:31-32). Αυτό ακριβώς γίνεται εδώ. Η Ραάβ καταλαβαίνει ότι η εισβολή των Ισραηλιτών είναι η κρίση του Θεού πάνω στη διεφθαρμένη πόλη, και ενεργεί ανάλογα ασκώντας πίστη. Βέβαια, μας ενοχλεί «το λευκό ψέμα» που είπε (Ι. Ναυή 2:4-6). Η ωραία όμως ομολογία της (2:11) για το Θεό, της εξασφάλισε μια τιμητική θέση στην προς Εβραίους επιστολή ανάμεσα στους ήρωες της πίστης. Κάποιος που τυχόν αισθάνεται ότι αυτό το κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης έρχεται σε κατά μέτωπον

αντίθεση με την αγάπη του Θεού στην Καινή Διαθήκη, πρέπει να διαβάσει τα λόγια του Ιησού Χριστού: «Εκείνος που πιστεύει στον Υιό έχει αιώνια ζωή. Εκείνος, όμως, που αρνείται να πιστέψει στον Υιό, δε θα δει τη ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει πάνω του» (Ιωάννης 3:36). Ο Θεός που είναι αγάπη δεν μπορεί παρά να κρίνει την αμαρτία, ακριβώς διότι ταυτόχρονα είναι και Δίκαιος και Άγιος.

Δοξολογία και Ευχαριστία

- Η αγιότητα του Θεού
- Η δικαιοσύνη Του
- Η αγάπη, η χάρη και το έλεός Του

Δέηση

- Για την απομάκρυνσή μας από κάθε αδικία και αμαρτία και την επιστροφή μας στο Θεό. Για αγιότητα στην προσωπική μας ζωή.
- Για μια ζωή συνεπή προς την ομολογία των χειλιών μας. Η μαρτυρία μας να δυναμώνεται από τη συμπεριφορά μας.
- Για το περιβάλλον και την παγκόσμια οικονομική κρίση. Προσευχόμαστε για την ανεργία.
- Προσευχόμαστε για την πείνα στον κόσμο, τα θύματα του AIDS και τα χιλιάδες παιδιά που πεθαίνουν. Ιδιαίτερα για διακονίες που υπηρετούν τις φυσικές και πνευματικές ανάγκες των παιδιών του κόσμου.

ΕΝΩΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Θέλουμε να ενθαρρύνουμε τους αδελφούς σ' όλες τις πόλεις της Ελλάδας που υπάρχουν εκκλησίες διαφορετικών αποχρώσεων της Ευαγγελικής κοινότητας να οργανώσουν κοινές συναθροίσεις προσευχής.

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:

Πέμπτη 8/1/2009, 8:00 μ.μ.

Αποστολική Εκκλ. του Χριστού,
Δομοκού 14, Πλ. Αττικής

Παρασκευή 9/1/2009, 8:00 μ.μ.

Ελεύτερη Ευαγγ. Εκκλ. Μετρίσιων,
Αθ. Διάκου 15, Μετρίσια

Σάββατο 10/1/2009, 8:00 μ.μ.

Α' Ελληνική Ευαγγ. Εκκλ. Αθηνών,
Αμαλίας 50, Αθήνα

* ΤΕΛΕΣΗ ΔΕΙΠΝΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Με επιτυχία οργανώνονται εδώ και πολλά χρόνια απ' τις εκκλησίες της Θεσσαλονίκης, κοινές συμπροσευχές σε διαφορετική εκκλησία κάθε μέρα για όλη την Ευαγγελική κοινότητα, σύμφωνα με το πρόγραμμα που ανακοινώνεται.

Ο Π.Ε.Σ.:

Προάγει το πνεύμα της χριστιανικής αγάπης και ενότητας,
Ενθαρρύνει το πνεύμα της χριστιανικής κοινωνίας και συνεργασίας,
Συντονίζει κάθε προσπάθεια για κοινή μαρτυρία κι εκπροσωπεί την κοινότητά μας στην Πολιτεία.

Για περισσότερα προγράμματα προσευχής ή και για οποιαδήποτε άλλη πληροφορία σε σχέση με το έργο του Π.Ε.Σ., την εγγραφή σας ως μέλος του Π.Ε.Σ. και την ενεργό συμμετοχή σας, απευθύνεστε:

Στην ΑΘΗΝΑ:

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Γ. Σουρή 14, 185 47
(Ν. Φάληρο) Πειραιάς

τηλ.: 210.4834215

φαξ: 210.6627506

email: fotisr@amginternational.gr

website:
www.evangelicals.gr

Στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Κ. Παλαιολόγου 6
546 22 Θεσσαλονίκη

Τηλ. & φαξ:
2310.273380

*Για καταθέσεις
ο αρ. τραπ. λογ. είναι:*
Εμπορική Τράπεζα
52827477

Θα ενθαρρύνουμε ιδιαίτερα, κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας, μαζί με τις κοινές συμπροσευχές τοπικών εκκλησιών, λογίες για την οικονομική ενίσχυση του Π.Ε.Σ., καθώς και την από κοινού τέλεση του Δείπνου του Κυρίου συνήθως την τελευταία Κυριακή της ίδιας εβδομάδας, κάτι που είναι μέσα στο θέλημα του Θεού, με πρόσθετες ευλογίες για τους πιστούς.

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Π.Ε.Σ.:

Δρ. Αργύρης Πέτρου, *πρόεδρος*
Αιδ. Αντωνάκης Χαραλάμπους, *αντιπρόεδρος*
Φώτης Ρωμαίος, *γ. γραμματέας*
Κατερίνα Κανταρτζή, *ταμίας*
Αιδ. Παντελής Σιδηρόπουλος, *μέλος*
Δρ. Φιλήμων Μπαντιμαρούδης, *μέλος*
Ελισάβετ Πάτα, *μέλος*

Το παρόν πρόγραμμα της Παγκόσμιας Εβδομάδας Προσευχής στα ελληνικά εκδίδεται και κυκλοφορεί με τη φροντίδα και τη δαπάνη του Πανελληνίου Ευαγγελικού Σύνδεσμου (Π.Ε.Σ.), που είναι μέλος:

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
(EUROPEAN EVANGELICAL ALLIANCE)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
(WORLD EVANGELICAL ALLIANCE)

* Τα κείμενα της προσευχής για το 2009 προετοιμάστηκαν από τον **Ευαγγελικό Σύνδεσμο της Αυστρίας**. Ευχαριστούμε:

- τον **Αιδ. Φαίδωνα Καμπουρόπουλο** για την επιμέλεια της μετάφρασης και προσαρμογής στα Ελληνικά
- την **αδ. Σοφία Μανουσαρίδου** για τη δακτυλογράφηση
- το Logos Graphics και τη **Δήμητρα Παπαναγή** για την επιμέλεια της έκδοσης